

כל אחד לפי צרכיו

יותר משהעגל רוצה לינוק — רוצה הפרה להניק. זה כשמדובר בפרה טובה. אמא טובה. אבל מוכרחים להודות שזה נדיר. לולא זה היה נדיר — בטח לא היו ממציאים את הפתגם הזה. מה שרגיל זה, שהעגל רוצה לינוק יותר ממה שהפרה שלו נותנת לו. ככה זה בכל העור לס וככה זה גם אצלנו. בפרט אצלנו. כי אצלנו זה לא רק עם הפרות-האמהות, אצלנו גם האמא-מולדת לא רוצה לתת טיפה, עד שהילד שלה לא הופך עולמות.

רק תראו את הפקידים בממשלה, בעירייה, בקופת-חולים.

והילד אצלנו שהופך עולמות וצורח חזק — רק הוא מקבל. ובבקשה לא לשכוח כי פה זה דמוקרטיה, אז כל אחד יכול לצרוח כמה חזק שהוא רוצה, ובכלל כמה שהוא רוצה. אף אחד לא מפריע לו.

רק מה שיוצא מזה זה שכל אחד מקבל לפי צרכיו. ובשביל זה הקימו את איגוד הצרחנים, ומי שעוד לא יודע לצרוח טוב יכול לקבל עצות בצרחניה הסמוכה למקום מגוריו.

עקומים

חשש לסיכסוך עם מאפיות בעקבות הקמת מאפיה בכרמיאל מאת יהודה אריאל סופר „הארץ“

„רק סידקו את דנסקי — ותראו מה קורה!“ יוסף אנגל, פתח-תקווה

נגד האינפלציה!

כל החיים מטרטרים לנו במוח עם זה ואף אחד לא מזין את התחת שלו השמן ולא נוקף אצבע. פאקט — האינפלציה ממשיכה לדהור. אז למה הם לא עושים כלום? יש לי הצעה, שהיא, יעני, „ברוח הדברים“ שוועדת הכספים של הכנסת צעקה השבוע על ספיר, שהוא מת-ייחס למיליונים של לירות כמו לאגורות.

מה שברור זה, ששמה באוצר התרגלו למילים האלה. מה זה בשבילים להוציא מהפה: „יאללה, תזין איזה 40 מיליון להנה“, או „אני אתן לך שני מיליארד, בתנאי שבבחירות תחזיר לי איזה מאה-מאתיים מיליון.“ שום דבר. ככה בקלות. כסף קטן.

נו, אז אם זה כך, ההגיון אומר שפשוט צריך להחליף לכסף את השמות שלו.

אז בואו נקרא ליחידה העיקרית של הכסף, נאמר: „דירה-למשפחה-מרובת-ילדים“. היחידה הזו תהיה שווה 40,000 ל"י. זה לפי המחיר שהדירה עולה לממשלה.

אז:

1 דירה-למשפחה-מרובת-ילדים = 40,000 ל"י (דלמי)

1 חדר-למשפחה-מרובת-ילדים = 10,000 ל"י (חלמי)

1 קיר-למשפחה-מרובת-ילדים = 2,500 ל"י (קלמי)

וכן הלאה וכן הלאה לכיוון של הכסף הקטן: חלון, לבנה, בלטה. ולכיוון הכסף הגדול:

1 בית-משותף-למשפחות-מרובת-ילדים = 320,000 ל"י

1 שיכון-למשפחות-מרובת-ילדים = 1,000,000 ל"י

וכן הלאה וכן הלאה: שכונה, עיר-פיתוח, עיר... עכשיו בואו נעשה תרגילי לשון. ניקח למשל קטע מלפני שהחלפנו את השם של הכסף:

שאלתא לפנחס ספיר בכנסת: „האם זה

נכון שהאוטו שלך עלה למשלם המיסים

90,000 ל"י? תשובת ספיר: „אז נאמר,

שיכולתי לקנות אוטו ב-50,000, אז מה

היית עושה בשאר ה-40,000? סוגר את

הפער במאזן התשלומים!“

ועכשיו נתרגם את הקטע הזה לשפת-הכסף החדשה:

שאלתא לספיר בכנסת: „האם זה נכון

שהאוטו שלך עלה למשלם המיסים 2 דיר-

רות-למשפחות-מרובת-ילדים ועוד 1 חדר-

למשפחה-מרובת-ילדים?“ עונה ספיר:

„אז נאמר שיכולתי לקנות אוטו ב-1 דיר-

רה-למשפחה-מרובת-ילדים ועוד 1 חדר-

למשפחה-מרובת-ילדים, אז מה היית עו-

שה בשאר ה-1 דירה למשפחה-מרובת-

ילדים? סוגר את הפער במאזן התשלום-

מים?“

אני חושבת שהוא בכלל לא היה מעז לשאול מה היו

עושים בשאר הכסף, והוא בטח לא היה מתחכם על מאזן

התשלומים. ואולי גם ה„ורד“ הזה הייתה יותר קטנה. ועוד

כל-מיני תקציבים, כמו מה שהיה בנתיבי-הנספוג.

וזה.

נאם צר

הסארוקופאג שנתגלה החודש באשקלון